

Τοιαῦται λυπηραὶ σκέψεις διήρχοντο τοῦ νοῦ τοῦ Ἐκκάρτ' οὐχ ἦττον πάραυτα ἐσκέφθη ὅτι δὲν ἦτο ἤδη καιρὸς τοιούτων ἀπασιῶν σκέψεων, δι' αὐτὸ τοῦτο, μὲ ἔκφρασιν πλήρους χαρᾶς, ἀνταπέδιδε τὸν χαιρετισμὸν ὃν τῷ ἀπέτεινον οἱ φίλοι καὶ οἱ γνωστοὶ του· καθότι, ἂν καὶ ὀλίγον καιρὸν διέμενεν ἐν Μεσσήνῃ, οὐχ ἦττον, ὁ ἵπποτικός αὐτοῦ χαρακτήρ, ἡ εὐγενὴς καὶ ἀξιοπρεπὴς μορφή του καὶ τὸ εἰλικρινές, σχεδὸν παιδικόν, βλέμμα του, τὸν εἶχον καταστήσει πλεόν ἀγαπητὸν παρὰ πᾶσι. Διὸ πολλοὶ, βλέποντες αὐτὸν διαβαίνοντα, ἐκουσίως ἀνεφώνουν :

— Τί κρίμα νὰ εἶναι φίλος τῶν Νεαπολιτῶν ! ἢ « Ἐ ! ἐὰν τουλάχιστον ἦσαν ὄλοι ὅπως αὐτός ! »

Αἱ ἀναφωνήσεις αὗται δὲν ἔφθανον μέχρι τοῦ Ἐκκάρτ' ἀλλὰ καὶ ἂν ἔφθανον, οὐδόλως προσεῖχεν εἰς αὐτάς, καθότι αἱ σκέψεις του ἦσαν ἀλλοῦ ἐστραμμέναι.

Ἀκουσίως τὸ πνεῦμά του ἐστράφη, ἕνεκα τῶν τελευταίων λέξεων τοῦ ταγματάρχου, εἰς τὸ εἶδωλον τῶν ὄνειρων του, εἰς τὴν ἰσόθεον ἐκείνην γυναικείαν μορφήν, ἥτις μετὰ θαυμασίας δυνάμεις εἰσέδυσσε καταλαβοῦσα τὴν καρδίαν του, ἐμπνεύσασα δ' αὐτῷ πάθος, ὅπερ ὁσημέραι νύξανε !

Μειδιάμα ὁμως διήλθε τῶν χειλέων του ὅτε ἀνεμνήσθη τὴν τελευταίαν συμβουλήν τοῦ φίλου του.

Τί πρὸς αὐτὸν ἡ κόμησσα τοῦ Σελαμάρε; Δι' αὐτὸν οὐδεμίαν σημασίαν ἐκείνητο παραβαλλομένη μετ' τὴν ὠραίαν ἐκείνην ἀγνωστον.

Εὐγνωμόνως ἐδέχθη τὴν φιλικὴν της πρόσκλησιν, δι' ἧς προετίμησεν αὐτὸν ὡς ξένον ὄλων τῶν ἄλλων, καὶ ἤδη μάλιστα σαφῶς ἐξήγει τὸν ἐκτάκτως ἐράσιμον πρὸς αὐτὸν τρόπον της, τοὺς λόγους της καὶ ἐν γένει τὰς πρὸς αὐτὸν περιποιήσεις καὶ ἐνδείξεις εὐνοίας, δι' ὧν φανερῶς ἐδήλου ὅτι ἐπεθύμει νὰ τὸν σαγηνεύσῃ. Οὐχ ἦττον, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐνοήσῃ τοὺς σκοπούς της, ἀπειροσ ὦν της διαφθορᾶς ταύτης καὶ μὴ γνωρίζων καλῶς τὸν φλογερὸν χαρακτήρα τῶν γυναικῶν, τῶν νοτίων Κρατῶν, ἐν γένει δὲ ἀγνωθῶν τὰ μυστήρια τῆς γυναικείας καρδίας. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους τί ἤθελε, τί ἐζήτηε ἡ γυνὴ αὐτὴ εἰσδύουσα εἰς τὴν καρδίαν του; Ἀκουσίως σχεδὸν ὁ Ἐκκάρτ' ἠγέρθη στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ἀναβολέως καὶ ἀνεκίνησε τοὺς ὄμους του, ὡς εἰ θέλων νὰ ἐλευθερωθῇ τοῦ πιέζοντος αὐτὸν βάρους!

Πρὸ αὐτοῦ ἡ ὁδὸς ἐτέμενετο εἰς δύο· ἐκεῖ πλησίον τῆς κρήνης, ἥτις ἐκοσμεῖτο ὑπὸ ἀγαλματίου, χλόη περιελιγμένου, καὶ παριστάνοντος τὸν Ποσειδῶνα, ἐκεῖ, πρὸ δέκα μόλις ἡμερῶν, εἶδε διὰ πρώτην φοράν τὴν κόρην ἐκείνην. Ἐνεθυμήθη ὅτι ἤρχετο ἐκ τῆς ἀντιθέτου ὁδοῦ, ὅτι ἤκουσε γέλωτας καὶ ξένας φωνάς, ἀμέσως δὲ εἶδε νὰ συνωθοῦνται πέριξ τῆς κρήνης πέντε ἢ ἕξ ξένοι ναῦται, εἰς δὲ τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα παρετήρησε κόρην τινὰ τοῦ λαοῦ, φέρουσαν χαριέστατα τὸ ἔθνικόν μεταξίνον κάλυμμα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ στη-

ριζομένην ἐπὶ τῶν κιγκλίδων· πῦρ ἀπέπνεον οἱ μεγάλοι καὶ μέλανες ὀφθαλμοὶ της ὅτε αἰφνῆς, ἐγείρασα τὴν ὕδριαν της, ἐφώναξε πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας αὐτήν:

— Ὅπισθε! ἄθλιοι, κανεῖς μὴ μ' ἐγγίσῃ, διότι τὸν φονεύω !

Δὲν εἶχεν ὁμως τελειώσει, καὶ ὁ Ἐκκάρτ' ἔφθασε πλησίον της, μετ' ἀπεριγράπτου δὲ ταχύτητος καὶ τόλμης ἐπετέθη κατὰ τῶν ναυτῶν. Καὶ ναὶ μὲν ἦτο μόνος ἐναντίον ἕξ, οἵτινες μάλιστα εἶχον ἐξαφθῆ ἕνεκα τοῦ αἵνου, οὐχ ἦττον, τόσον ἐπιδειξίως καὶ ταχέως διηύθυνε τὴν μάστιγά του, ὥστε κατάρθρωσεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ τρέψῃ πάντας εἰς ἄτακτον φυγήν, εἶτα δὲ στραφεὶς πρὸς τὴν κόρην μειδιῶν, ὡς εἰ μὴ εἶχε τι συμβῆ:

— Ποῦ ἐπιθυμεῖτε τώρα νὰ σᾶς ὀδηγήσω; τῆ εἶπε.

Ἄλλὰ διατί ἔτρεμε προφέρων τὰς λέξεις ἐκείνας; Ἐνόμιζεν ὅτι ὑπὸ τὸ βλέμμα τῆς κόρης ὄλον τὸ αἱμά του συνωθεῖτο εἰς τὴν καρδίαν του καὶ ἤθελεν ἀκόμη νὰ προσθήσῃ, ὅτε Σικελὸς τις, ἐξελθὼν τῆ παρακειμένης ὁδοῦ, ἐπροχώρησε πρὸς αὐτοὺς καὶ μετ' ἀγρίας χειρονομίας λαβῶν τὴν κόρην, ἥτις ἐναντιοῦτο :

— Ποτέ, λέγει, Σικελὸς δὲν πρέπει νὰ χρεωστῇ χάριν εἰς ἕνα Ἑλβετόν.

Καὶ παρέσυρε τὴν κόρην πρὸ τοῦ ἐκθάμβου ἀπομεινάντος ἀξιωματικοῦ. Ἐκείνη ὁμως, προτοῦ στρέψῃ τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ, ἐστράφη, τὸ δὲ βλέμμα της θερμὸν, γλυκὺ καὶ ἔνδακρυ ἐξέφραζε τὴν εὐγνωμοσύνην, ἣν ἠσθάνετο, συναντήσασα ὡς ἐκ συμπτώσεως τὸ τοῦ νέου, εἶτα ἤγειρε τὴν μικρὰν τῆς χεῖρα καὶ προσεγγίσασα αὐτὴν εἰς τὰ χεῖλη ἐφάνετο θέλουσα μακρόθεν νὰ τῷ ἐκφράσῃ ἐν σιωπηλῶν « εὐχαριστῶ »· πᾶραυτα ὁμως ἠφανίσθη εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ ὡς ὄπτασις.

Ματαίως ὁ Ἐκκάρτ' ἠρεύνα μετὰ ταῦτα, ἵνα ἀνακαλύψῃ τὰ ἴχνη τῆς θαυμασίας ἐκείνης κόρης· κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν, ἀλλ' οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ τι. Ἐκτοτε ὁμως διέμενεν ἡ ὄπτασις ἐκείνη τοσοῦτον ἐντετυπωμένη εἰς τὴν φαντασίαν του, ὥστε καὶ σήμερον ἔτι ἐνόμιζεν ὅτι διατρέχει εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ αὐτὸ ρῆγος, ὅπερ τῷ ἐπροξένησε τὸ θερμὸν τῆς νεανίδος βλέμμα.

Ὁ νεαρὸς λοχαγὸς ἀφῆκεν ἀφηρημένως τὰ ἡνία τοῦ ἵππου του, ἐπροχώρει δὲ διὰ βραδέως βήματος· πρὸ πολλοῦ εἶχε λησμονήσει τὴν κόμησσαν καὶ τὰ εὐώδη προσκλητήριά της, ἄτινα τῷ ὑπέσχοντο θελκτικὰς συνεντεύξεις· ὁ νοῦς αὐτοῦ ἦτο ἀπησχολημένος εἰς τὴν κόρην ἐκείνην.

— Τίς οἶδεν, ἐσκέπετο· δυνατὸν νὰ τὴν συνήντα εἰς τὴν πανήγυριν, ὅπου μετέβαινε σχεδὸν ὀλη ἡ πόλις, ὅπου νέοι καὶ γέροντες, ἀριστοκρατικοὶ καὶ λαϊκοὶ συνωθοῦντο ἐκεῖ χάριν τῆς μνήμης τοῦ πολιοῦχου ἀγίου Πράου.

[Ἐπεται συνέχεια].

A. Δ. X.

ΕΚΕΙ!

Ἐκεῖ, ὅπου ὄλα τὰ Διδακτικὰ Βιβλία καὶ ὄλα τὰ Ἐπιστημονικά, καὶ τὰ Μυθιστορήματα καὶ τὰ Δράματα καὶ τὰ ποιήματα ὄλα, μὲ ὄλα καὶ τὰ Ἡμερολόγια καὶ τοὺς ἀπίρους Ἡμεροδείκτες καὶ Ἀτλαντάς, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐξαιρετικὴ γραφικὴ ἔβλη καὶ ὄλα ἐν γένει τὰ χρεῖωδη τοῦ γραφείου καὶ τὰ μύρια πρωτογενήτικα ὄλα, τὰς μὲ ἀπιστέτους τιμὰς των, ἐκεῖ ὅπου καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ μόνον ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ἐπανορθωτικῶν τῆς κόρης φάρμακον, τὸ περιζήτητον HEBE'S HAIR RESTORER πωλεῖται ἀντὶ δρ. 7! ἐκεῖ ὅπου ἀδιακόπως συρρέουσιν ὄλα καὶ ὄλοι καὶ μὲ ὄλα τοὺς τ' ἀγγελοῦδάκια, ἐκεῖ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον καὶ Χαρτοπωλεῖον «Κορίνη», ἐν τῇ ὁδῷ Πραστέιου ἀρ. 10, ἐκεῖ, ἐκεῖ πωλεῖται καὶ ἡ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μαυρογιάννη ἐκδοθεῖσα

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ,

ἐκεῖ καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ χρυσοῦδατα

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

τοῦ κ. Τσακαλιάνου, τὸ κάλλιστον τοῦτο δῶρον διὰ τὴν Ἀ' τοῦ ἔτους ἀντὶ δρ. 3.50, ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν, ἐκεῖ καὶ τὸ περιζήτητον

ΑΤΤΙΚΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

τοῦ Ἀσωπίου μας, ὁ ἀνηρότατος αὐτὸς παπποῦς ὄλων τῶν Ἑλληνικῶν Ἡμερολογίων, μὲ ὄλαις τῆς πολλῆς καὶ μεγάλης γάρας καὶ τῆ μικρῆς τιμῆς του, ἥτις εἶνε διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν φρ. 4.50, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. 5 ἄδειον, καὶ φρ. 5.75 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 6 διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν χρυσοῦδον, ἐκεῖ καὶ τὸ χαριέστατον

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

μὲ ὄλη του τὴν λεπτήν-λεπτήν καλαισθησίαν, πεμπόμενον πανταχοῦ ἀντὶ δρ. 1.20, ἐκεῖ, μάλιστα ἐκεῖ, μὲ ὄλη τὴν πολυζηλευμένη ὠμορφίαν του καὶ

τοῦ Ρωμηοῦ ὁ Καζκμίας μὲ μικρὰς καινοτομίας

Κ' εἰς μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν λεπτὰ πενήντα ἡ τιμὴ, εἰς δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐξήντα καὶ προπληρωμῆ.

ἐκεῖ— ἀλλὰ καὶ ποῦ ἄλλοῦ ἀπὸ ἐκεῖ— εὐρίσκονται οἱ μὲ τὴν καλαισθησίαν χρυσοδεμένοι τόμοι τῶν

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

τῶν ὀπίων ἡ ἀπόκτησις εἶνε ἔργον μεγίστης ἀπολαύσεως· εἶνε ἀπόκτησις ὀλοκλήρου μυθιστορηματικῆς βιβλιοθήκης.

Λοιπὸν ὄλα καὶ ὄλοι μας ἐκεῖ, ἐκεῖ!

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένον τῶν πλειστων, τοῦ Δουμᾶ, Μοντεπέν, Ρισβούργ, Βελώ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὄλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὀλοκληρὸς ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ἐρωτικῆς Ἀποκόμης», καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεῦρετα μυθιστορήματα.

MAGAZINE ILLUSTRÉ DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS :

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

(Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν).